

[Pürschel.]

Forslag og den Realitetssans, der ligger bagved det.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg takker Ordførerne for de tre Partier, det radikale Venstre, Retsstatspartiet og Socialdemokratiet, for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag. Jeg kan sige, at ogsaa de Udtalelser, der faldt fra Venstres og de Konservatives Ordførere, var af en saa rart klar Art, at der ingen Tvivl kan være om, hvorledes de to Partier vil stille sig til Forslaget, idet de var saa afgjort afvisende, som vel tænkes kunde. Man vil ikke forhandle. Jeg tror oven i Købet, at det ærede Medlem, som talte for Venstre, mente at kunne optræde som Ordfører for det store Flertal af den danske Befolkning. Jeg har derfor heller ingen Grund til at komme ind paa Enkelt-heder, og jeg forstaaer jo, at efter denne blanke Afvisning vil dette Forslag sandsynligvis — da jeg ikke kan se, hvilken Op-gave der skulde være for et Udvalg — faa en hurtig Gang gennem Folketinget og snart gaa over til det andet Ting, for at man kan se, hvad der kan blive udrettet dér.

Der blev imidlertid rettet et Par Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, Venstres Ordfører, omtalte Forøgelsen af Befalingsmændenes Antal, en Forøgelse paa 377, og sagde, at den kun satte ringe Spor i Budgettet, medens det burde have været en Millionbevilling, hvis Lønningerne skulde have været rigtige. Jeg vil først derom sige, at det ærede Medlem vistnok overser, at en væsentlig Del af disse Befalingsmænd er Reservebefalingsmænd, som faar et ganske ringe Vederlag, som vi ikke en Gang kan kalde Lønninger, og dernæst, at ogsaa Lønningerne for samtlige Befalingsmænd er bragt i Overensstemmelse med det Lønningforslag, der ledsagede Forslaget i For-aaret, det vil sige med lavere Lønninger.

Dertil kommer det, som det ærede Medlem spurgte om, nemlig at vi ogsaa har ned-sat det Vederlag, som de menige skulde have. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan forundre det ærede Medlem, at disse Ned-sættelser er sket. Vi har dels under de For-handlinger, der har været ført her, og dels under de Forhandlinger af mere privat Art, der har været ført, erklæret, at vi ikke har noget imod at gaa til nogen Nedsættelse, og jeg ved jo, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, har ønsket det i langt højere Grad nedsat, end her er Tale om, hvor vi har ned-sat det dertil, at de faar fuldt Vederlag,

Kost, Forplejning, Beklædning plus 4 Kr. daglig i den Tid, de er inde, mens vi tidligere havde budgetteret 5 Kr. Og naar vi regner med, som vi gør nu, at det Vederlag, de faar, er 2½ Kr. om Dagen, svarer det altsaa til 6½ mod 7½, det vil sige en procentvis Nedsættelse svarende til Befalingsmændenes. — Jeg haaber, at disse Oplysninger maa være tilfredsstillende overfor dette Spørgsmaal.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvor jeg havde disse Oplysninger fra, og hvem den Udtalelse skyldtes, hvori Ordningen for Flaaden karakteriseredes. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at han maaske gennem Udtalelser, jeg fremkom med i min Forelæggelsestale, kunde faa den Opfattelse, at jeg vilde lægge Viceadmiral Rechnitzer disse Ord i Munden. Det er ganske urigtigt, at de stammer fra ham. Jeg kan tilføje, at Udtalelsen endogsaa er fremkommet, før den nye Flaadeordning kom. Det var altsaa den gamle Flaadeordning af 1922, om hvilken den Betegnelse blev brugt, som jeg fremførte, og som jeg her skal understrege yderligere, nemlig at man erklærede, at hvis denne Flaade blev stillet blot overfor en Styrke af tilsvarende Art som den, der var Tale om, maatte og skulde den lide et forsmædeligt Nederlag, fordi Kanonerne rakte kortere, og fordi den sejlede langt langsommere. Det eneste, der kunde redde den i Tilfælde af, at den blev angrebet, vilde være, enten at det skete i usigtbart Vejr, eller at man udviklede kunstig Taage for at forsvinde.

Det blev sagt om Ordningen af 1922, og da den er blevet forringet væsentligt ved den Ordning, der kom nu, tror jeg, vi roligt kan overføre disse Ord uden Protest. Det var Admiral Bastrup, der fremkom med denne Udtalelse, som jo har været fremført tidligere her i Tinget, angaaende Ordningen af 1922 for Flaaden.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at ogsaa Generallojtnant With, som har udarbejdet den Ordning, vi fik vedtaget i 1932, har erklæret, at med den Fordeling, Regimenterne har, kan man ikke gennemføre Forsvarsforanstaltninger hverken Øst eller Vest for Store Bælt. Han har sagt det i den Udtalelse, der ledsager Forslaget, og hvis det ærede Medlem vil have det mere klart udtrykt, vil han sikkert kunne faa Oplysninger gennem det Landstingsudvalg, der modtog Meddelelsen fra ham.

Jeg finder det rimeligt, at man kender det, for skulde den Ulykke hænde, at denne Ordning nogen Sinde skulde bruges i en alvorlig Op-gave, vilde det blive 1864 om